

25 lutego 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94), osiągnięty przez Centralę Handlową Przemysłu Metalowego oraz zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Metalowego, ze sprzedaży artykułów wymienionych w § 1 ust. 1 — z wyjątkiem artykułów nabytych — odbiorcom nie będącym zakładami, zjednoczeniami i przedsiębiorstwami, podległymi Centralnemu Zarządowi Przemysłu Metalowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. 1. Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów artykułami wymienionymi w § 1 ust. 1, dokonanych między zakładami, zjednoczeniami i przedsiębiorstwami, objętymi Centralnym Zarządem Przemysłu Metalowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu, oraz obrotu z tytułu wykonywanych przez te zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa przy sprzedaży wymienionych artykułów czynności komisju.

2. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów artykułami wymienionymi w § 1 ust. 1, od których został pobrany scalony podatek obrotowy. Przepis ten nie uchybia obowiązkowi nabycia kart rejestracyjnych, określonego w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym.

§ 5. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego wpłaca scalony podatek obrotowy do terytorialnie właściwego dla niej urzędu rewizyjnego w sposób i w terminach, przewidzianych w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym oraz w dekreście z dnia 16 maja 1946 r. o po-

stępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego obowiązana jest do wpłacania zaliczek na podatek obrotowy, określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek obrotowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51), z zastosowaniem stawki scalonego podatku, ustalonej w § 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Od obrotów, osiągniętych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Metalowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu, ze sprzedaży artykułów, wymienionych w § 1 ust. 1 w czasie do dnia 31 grudnia 1947 r., będzie pobrany podatek obrotowy na zasadach ogólnych.

§ 7. Urząd rewizyjny, o którym mowa w § 5 ust. 1, uprawniony jest do kontroli prawidłowości obliczania oraz terminowego wpłacania scalonego podatku obrotowego, przypadającego w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

195

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 maja 1948 r.

w sprawie wykonania ustawy o monopolu loteryjnym.

Na podstawie art. 3, 14, 15, 17, 23 i 24 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) zarządzam, co następuje:

Loteria fantowa.

§ 1. 1. Zezwolen na urządzenie jednorazowych loterii fantowych na cele dobroczynności lub użyteczności publicznej udzielają:

- a) przy kapitale gry do 20.000 zł — urząd akcyzowy,
- b) przy kapitale gry ponad 20.000 zł do 50.000 zł — izba skarbową,

c) przy kapitale gry ponad 50.000 zł — Dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego.

2. Loterii fantowej o kapitale gry mniejszym niż 1.000 zł nie można urządzać.

3. Za kapitał gry loterii fantowej w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się łączną cenę wszystkich losów, które na podstawie planu gry mają być wypuszczone.

§ 2. 1. Władza udzielająca zezwolenia na urządzenie loterii fantowej porozumiewa się przed wydaniem decyzji z powiatową władzą admini-

stracji ogólnej co do celu loterii i co do opinii o osobie ubiegającej się o zezwolenie.

2. O udzieleniu zezwolenia na urządzenie loterii fantowej władza udzielająca zezwolenia zawiadamia powiatową władzę administracji ogólnej. Urzędy akcyzowe oraz izby skarbowe zawiadamiają ponadto o udzieleniu zezwolenia Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 3. Do podania o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej powinien być dołączony plan loterii określający:

- a) cel, na który ma być przeznaczony zysk z loterii,
- b) ilość losów, które mają być wypuszczone,
- c) cenę losu,
- d) przedmiot i ogólną wartość wygranych,
- e) termin, od którego ma być rozpoczęta sprzedaż losów,
- f) terminy i sposób losowania wygranych,
- g) termin, od którego mają być wydawane wygrane.

§ 4. Ogólna wartość wygranych na loterii fantowej powinna wynosić co najmniej 20% kapitału gry.

§ 5. Przedmiotem wygranych na loterii fantowej nie mogą być: złoto, srebro i platyna w stanie nieprzerobionym, pieniądze, papiery wartościowe, nieruchomości oraz przedmioty monopolów państwowych.

§ 6. Wynagrodzenie sprzedawców, którym osoba zarządzająca loterią fantową poruczyła sprzedaż losów, nie może przekraczać 10% ceny sprzedanych przez nich losów.

§ 7. 1. Opłata monopolowa od loterii fantowej wynosi 10% kapitału gry i powinna być uiszczona przed podjęciem zezwolenia.

2. Władza udzielająca zezwolenia na urządzenie loterii fantowej może rozłożyć na raty należność z tytułu opłaty monopolowej od tej loterii, przy czym ostatnia rata powinna być uiszczona przed terminem losowania.

3. Nie uiszczona w terminie należności z tytułu opłaty monopolowej od loterii fantowej podlega przymusowemu ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej wraz z kosztami egzekucyjnymi.

4. Uiszczona opłata monopolowa od loterii fantowej nie podlega zwrotowi, jeżeli rozpoczęto

sprzedaż losów. W przypadku zaś, gdy nie rozpoczęto sprzedaży losów i zaniechano przeprowadzenia loterii fantowej, Dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego może na prośbę osoby, która otrzymała zezwolenie na urządzenie loterii, przyznać zwrot uiszczonej opłaty monopolowej, jeżeli ta osoba przed terminem losowania zrzeknie się zezwolenia.

§ 8. Zezwolenie na urządzenie loterii fantowej jest ważne tylko dla osoby, której zostało udzielone i nie może być w żadnym przypadku przez nią odstąpione.

§ 9. Zezwolenie na urządzenie loterii fantowej może być w każdym czasie cofnięte bez odszkodowania w przypadku przekroczenia przepisów o monopolu loteryjnym, nieprzestrzegania planu gry lub nieuiszczenia w terminie raty opłaty monopolowej od loterii.

§ 10. Osoba, która uzyskała zezwolenie na urządzenie loterii fantowej, obowiązana jest w ciągu trzech miesięcy od terminu losowania złożyć urzędowi akcyzowemu szczegółowe sprawozdanie rachunkowe z urządzonej loterii i załączyć dowód, że osiągnięty zysk został oddany na cel określony w zezwoleniu.

§ 11. 1. Od decyzji w sprawach loterii fantowej służy odwołanie do izby skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez urząd akcyzowy, bądź do Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego, jeżeli została wydana przez izbę skarbową, bądź do Ministerstwa Skarbu, jeżeli została wydana przez Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego.

2. Odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni po doręczeniu decyzji za pośrednictwem władzy, która decyzję wydała.

Loterie klasowe Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 12. Plan loterii klasowej ustala ilość i cenę losów, wysokość rozgrywanego kapitału, ilość i wysokość wygranych oraz terminy i sposób rozgrywania loterii.

§ 13. Opłata monopolowa od loterii klasowej wynosi 20% sumy wygranych, jakie przypadną na losy sprzedane przez Polski Monopol Loteryjny.

§ 14. 1. Wygrane na loterii klasowej wypłaca się okazicielom losów za zwrotem losów.

2. Polski Monopol Loteryjny nie ma obowiązku badania uprawnień okaziciela losu, może jed-

nak wstrzymać wypłatę wygranej, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do uprawnienia okaziciela do rozporządzania losem.

§ 15. Prawo żądania wypłaty wygranych na loterii klasowej wygasa po upływie 4 miesięcy od ostatniego dnia ciągnięcia w danej klasie. Do czasokresu tego nie wlicza się czasu, na jaki została wstrzymana wypłata wygranej (§ 14 ust. 2).

§ 16. Z tytułu utraty lub zniszczenia losów żadne roszczenia nie służą.

§ 17. Osoby, którym Polski Monopol Loteryjny powierzył w drodze umowy prowadzenie sprzedaży losów (kolektorzy) lub którym udzielił zezwolenia na sprzedaż losów, obowiązane są:

- a) udzielać do przejrzania plany gry bieżącej loterii klasowej wszystkim zgłaszającym się, a tabele wygranych bieżącej i ostatniej poprzedniej loterii osobom okazującym losy na te loterie.

b) sprzedawać losy zgodnie z przepisami planu każdorazowej loterii,

c) wypłacać okazicielom nabytych u nich losów wygrane zgodnie z przepisami planu każdorazowej loterii,

d) stosować się do przepisów instrukcji, jaką wydaje Dyrektor Polskiego Monopoli Loteryjnego.

Przepisy końcowe.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 lutego 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 134 i z 1946 r. Nr 1, poz. 4).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

196

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 19 maja 1948 r.

o trybie postępowania przy przyjmowaniu kandydatów na I rok studiów do państwowych szkół wyższych na rok szkolny 1948/49.

Na podstawie art. 83, 85 i 86 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządzam, co następuje:

§ 1. Podstawą przyjęcia na I rok studiów na wszystkich wydziałach (oddziałach, studiach specjalnych) jest egzamin wstępny.

§ 2. Doboru kandydatów na wydziały (oddziały, studia specjalne) dokonuje komisja dla doboru kandydatów.

§ 3. W skład komisji wchodzi:

- 1) dziekan wydziału jako przewodniczący — oraz jako członkowie;
- 2) delegat Ministra Oświaty,
- 3) jeden z członków Rady Wydziałowej, powołany przez Ministra Oświaty po wysłuchaniu opinii dziekana,
- 4) przedstawiciel Okręgowej Komisji Związków Zawodowych (Rady Związków Zawodowych w Warszawie),
- 5) przedstawiciel Zarządu Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej.

Członków komisji, wymienionych w pkt 4) i 5) niniejszego paragrafu, powołuje Minister Oświaty na wnioski wymienionych organizacji.

Ponadto Minister Oświaty może powołać do komisji jako członka przedstawiciela innego ministerstwa, które jest zainteresowane zakresem studiów danego wydziału. Powołanie następuje na wniosek właściwego ministra.

Dziekana w komisji zastępuje prodziekan; Minister Oświaty powołuje w miarę potrzeby zastępców członków komisji w tym samym trybie jak członków komisji.

§ 4. W przypadku, gdy liczba kandydatów na pierwszy rok studiów danego wydziału (oddziału, studium) przekracza 300, Minister Oświaty może powołać dodatkowe komisje; dziekana jako przewodniczącego komisji zastępuje wówczas członek Rady Wydziałowej, powołany przez Ministra Oświaty po wysłuchaniu opinii dziekana.

§ 5. Doboru kandydatów dokonuje komisja na podstawie oceny egzaminu wstępnego i kwalifikacji osobistych kandydata.

Egzamin wstępny obejmuje: